

וְעַל רִזָּא דָּא פְּתִיב, (ישעיה כב יד) אַם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמָּתוּן. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שם כח יח) וְכִפֹּר בְּרִיתְכֶם אֶת מוֹת. תְּבַר הָהוּא קִיּוּמָא דִּילְכוּן. אֶת מוֹת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית לב כא) כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה, אֲבָטֵל רוּגְזָיָה. כְּדִין הָהוּא בַּר נֶשׁ אֲזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא נָקִי מִהָהוּא חוּבָה, דְּהָא קַבִּיל עֲנֻשִׁיָּה בְּהַאי עֲלָמָא.

וְכִי תִימָא, הִיכִי מִשְׁמַע דְּבִהַאי עוֹן אֲשֶׁת אִישׁ מִשְׁתַּעֵי קָרָא. דְּכִתִּיב הֵכָא אַם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה, וְכִתִּיב הֵתָם בְּאִיסוּר אֲשֶׁת אִישׁ שְׂזִינְתָּה, (במדבר ה לא) וְנָקָה הָאִישׁ מִעוֹן. וְכִתִּיב גַּבִּי אֲבָנָר (ש"ב ג ח) וְאִישׁ בִּשְׁתּוֹ, וְתִפְקֹד עָלַי עוֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם. אִי נָמִי, (ישעיה כב לו) וְהִנֵּה שְׂשׁוֹן וְשִׁמְחָה הָרֹג בְּקָר וְשִׁחַט צֹאן אֲכֹל וְשָׂתוּ, וְכִתִּיב הֵתָם (משלי ל כ) אֲכָלָה וּמָחַתָּה פִּיהָ, וְכִתִּיב (בראשית לט ו) כִּי אִם הִלָּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל.

וְכִתִּיב (משלי טז יח) מִי פָתִי יִסֹּר הִנֵּה וְחָסֵר לֵב וְאָמְרָה לוֹ. מִיָּם גְּנוּבִים יִמָּתְקוּ וְלִחָם סִתְרִים יִנָּעֶם. וְלֹא יָדַע כִּי רָפְאִים שָׁם בְּעַמְקֵי שְׂאוּל קָרְאִיָּה. זֶהוּ כַּד לֹא קַבִּיל עֲנֻשִׁיָּה בְּהַאי עֲלָמָא.

וְאִי אֲשַׁתְּכַח בֵּיה זְכוּת אַבּוּת, עוֹנֻשִׁיָּה בְּהַאי עֲלָמָא בְּהָהוּא עוֹן, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים פט לג) וּפְקַדְתִּי בְּשֹׁבֵט פִּשְׁעֵם וּבִנְגָעִים עוֹנֵם. וּפְקַדְתִּי זַעִיר זַעִיר, (איוב ל כד) אִם בְּפִידּוֹ לָהֶן שׁוּעַ. (שמות כ ה) פּוֹקֵד עוֹן אַבּוּת עַל בָּנִים. מִזַּעִיר וְנוֹתֵן זַעִיר עַל דָּא, וְזַעִיר עַל דָּא, וְאֲשַׁתְּזִיב הוּא וְאָבוּי מִעוֹנָשָׁא דְּהָהוּא עֲלָמָא, דְּהָא בְּרָא מִזְכֵּי אַבָּא.

עֵינִין עֲקִימִין, דְּלֹא מִסְתַּכְּלִין בְּאוֹרַח קְשׁוּט, דָּא בְּלֹא אֶת כָּלֵל, פְּרָחִין מִנִּיהָ כָּל אֲתוּוֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ מְאִירֵי דְּעִינָא בִישָׁא, חִיזוּ דִּילִיָּה בְּהִיפּוּכָא, הָהוּא רַע עֵין שְׁלִיט עָלֶיהָ.

וְאִי פְּשָׁרִין עוֹבְדֵי דְּהָהוּא בַּר נֶשׁ, לֹא שְׁלִיט אֱלָא עַל עֵינָיו. וְאִיזְטְרִין בַּר נֶשׁ לְאַסְטְמָרָא מִעֵינָיו. בְּגִין דְּסִטְרָא אַחֲרָא שְׁלֵטָא עָלֶיהָ. אֵינוֹן עֵינִין חֲמָאן כָּל בִּישׁ, וְאֲתַעְבְּדוֹן סְרִסוּרִין לְגַבִּיָּה, וְשִׁיפֵי גוּפָא נִצְחָן, אֲבָל שְׁלֵטִין עֵינָיו (אי מִסְתַּכְּלִין).

מֵאֵן דְּבַעֵי לְאַסְתְּמָרָא מִנִּיהָ, לְכַתּוּב בִּידִיָּה יִמִּינָא יו"ד, וּבִידִיָּה שְׁמָלָא זי"ן, וְלִיפְתָּח (פומיה) קַמִּיָּה וְלִימָא, יו"ד בְּאַפְכָּא בְּאַתּוּוֹי, וְאֲשַׁתְּזִיב מִנִּיהָ.

דָּא אִיהוּ דְּפָגִים לְשִׁימוּשָׁא דְּקְדוּשָׁה, בְּגִין כַּד לֹא שְׁרִיין בֵּיה אֲתוּוֹן, וְהָא אֲסַתְּלָקוּ מִנִּיהָ. דְּהָא אִיהוּ בְּרִזָּא דְּהָהוּא קוּ יְרוּק דְּנִפִּיק מִתּוֹהוּ בְּמִידֵּי דְּבוּצִינָא. וְאִית לְאַסְתְּכָּלָא גוּ שְׁרִטוּטִין דִּידָא, בְּיִמִּינָא וּבְשְׁמָלָא, וּבְרִזָּא דְּאֵינוֹן שְׁרִטוּטִין דִּידִין תִּשְׁכַּח דָּא.

מֵאֵן דַּעִינָא חַד אָטִים וְלֹא כָל כֶּךָ, וְעֵינָא אַחֲרָא פִּקִּיחָא, מוּמָא חַד מְאִינוֹן מוּמִין אִית בֵּיה. דָּא אִיהוּ בָּאָת ר' בִּלְחוּדוֹי בְּאַשְׁלָמוּתִיה. וְאָת י' מָטִי לְגַבִּיה וְלֹא מָטִי.

בְּמַצְחִיה תִּלַּת שְׂרָטוּטִין עֲבָרִין, וְחַד זַעֲרָא דְאַעְבָּר, אוּף הָכִי רְשִׁימָא חָדָא סָלִיק מְעִינִיה לְקַבִּיל אוּדְנִיה שְׁעָרֵי תְּלִי וְתַקִּיף. קָרִיצוּי רַבְרָבִין. אִית מוּמָא מְסֻטָּרָא אַחֲרָא. אִימָא דִּילִיה אֶזְלַת בְּחֶרְשִׁין כַּד הָוָה בְּמַעְהָא. וְנִפְקַת לְפָרְשָׁא דְאוּרְחִין בְּלִילִיָּא, כַּד דָּא אַתְיִילִיד. בְּגוּ תְרִין שָׁנִין דִּילִיה אַתְחַלֵּשׁ עַד דְּאַזְעַר דְּיוֹקְנִיה וְאַמִּיה אֶזְלַת בְּלִילִיא בְּהַדְרִיה, וְקָא עֲבַדַּת חֶרְשִׁין עָלֶיהָ.

הָאִי חָדִי בְּחֶדְוָא, וְלִית בֵּיה מְהִימְנוּתָא, מְשַׁבַּח גְּרָמִיה בְּמָה דְלִית בֵּיה, גַּם רוּחַ, מְמַלֵּל בִּישִׁין וְעֵתִיקִין. וְוִתְרָן אִיהוּ, לִית בֵּיה קִמְצָנוּ כָּלָל. מְאָרִי דְגִיּוּפָא. אֶצְלַח וְלֹא אֶצְלַח, חֲדִידָא בְּלִישְׁנִיה.

וְאִי חַד שְׂרָטוּטָא בְּמַצְחִיה רַב וְתִרִין זַעֲרִין, דָּא אֶזְל גּוּ חֶרְשִׁין, וְהָא אִימִיה עֲבַדַּת לָהּ. וּמִתְחַלְפִין שְׂרָטוּטִין דְּקָא סָלִקִין מְעֵינָא יְמִינָא לְעֵינָא שְׁמָאֲלָא. גַּם רוּחַ אִיהוּ, אֶבֶל לִית בֵּיה בִישָׁא כָּלָל. קִמְצָן אִיהוּ, לִית בֵּיה קֶצֶת גִּיּוּפָא. חֲדִידָא בְּלִישְׁנִיה אִיהוּ.

בְּשַׁפָּה דִּילִיה אִית בֵּיה רוּשָׁם חַד סוּמָק טָפִי, וְחַד שְׁעָרָא בְּאַמְצְעִיתָא. אֶצְבָּעֵן דִּי בְּרַגְלִיה שְׁמָאֲלָא, קְמִיטִין זְקִיפִין מִתְּפַשְׁטִין, עֵינִין זְבִלְגָנִין, יְרוּקִין, נְחֹתִין דְּמַעִין תְּדִיר. הָאִי אַתְדַּבֵּק בָּאָת פ', וְאָת ר' לֹא אַתְיִישַׁב בֵּיה, הָאִי אִית לִיה אַרְבַּע שְׂרָטוּטִין בְּמַצְחִיה, וְעֲבָרִין כָּלָהּ, וְתִרִין זַעֲרִין מְעִינִיה וְעַד שְׁעָרֵיהָ. תְּרִין רְשִׁימִין, וְתִלַּת זַעֲרִין בֵּין קָרִיצִי עֵינוֹי.

הָאִי אִיהוּ בַּר נָשׁ, דְּאַזְל כְּפִיף רִישָׁא. זִינָא חַד, מִתְּלַת מְאָרִי רְשִׁימִין דְּתוּלְדוֹת מְאָרִי צֹרַעַת, אִית בֵּיה בְּזִינִיה. הָאִי לֹא מְסַאָבָא הָוָה לְמַסְגָּר. חָדִי אִיהוּ בְּכֹלָא, וְחִינֵךְ תְּדִיר, וְכָל מְלוּי חֲיִיכִין בָּהּ בְּנִי נָשָׁא. קִמְצָן אִיהוּ בְּבִיתִיה, בְּאַחֲרָנִין לֹא הָכִי. לִית לִיה פְּסוּפָא בְּמְלוּי, בְּגִין דְּחָמִי דְּכֹלָא חֲיִיכִין בֵּיה. גִּיּוּפָא (דף נ"א) אִיהוּ, שְׁעָרוֹי סוּמָקִין זַעֲרִי, לֹא שְׁעִיעִין וְלֹא קְמִיטִין.

וְאִי בְּמַצְחוֹי תִּלַּת שְׂרָטוּטִין דְּעֲבָרִין, וְתִלַּת זַעֲרִין דְּלֹא עֲבָרִין, וְכָל שְׁאָר סִימָנִין בֵּיה. הָאִי אִית לִיה פְּגִימוֹ, וְרוּשָׁם חַד בְּעֵינָא. דְּבַר נָשׁ דְּהָוָה צַד צְפָרִין עֲבַד לִיה, כֹּלָא כְּוֹנָה, בְּאַעָא דְּהָוָה אוּשִׁיט לְצַפְרִין. וְאִיהוּ אַתְרָשִׁים עַל עֵינִיה שְׁמָאֲלָא, לְעִילָא מְקַרְצוֹי בְּאוּרְכָא.

הָהוּא דְּהָוָה צַד צְפָרִין, אֲגִזִּים לִיה בְּהָהוּא אָעָא, בְּגִין דְּהָוָה אֶפְרַח צְפָרִים,

שלד

לשנה אחת:
כ אב

ספר הזהר

ג' שנים-ש"ג:
ז סיון

ומחא ליה בלא כוונה. האי אצלח למזוניה ולביתיה, ולא למכנש ממונא סגיי. מהימנא איהו, ולא כל כך. והאי מהימנותא במלין זעירין, אבל ברברבין לאו איהו מהימנא. מארי דלישנא בישא. וכלא חייבין במלוי. פומיה רב, שפנותיה רברבין. מאן דאשתתף בהדיה, אצלח בכולא. ואיהו אצלח אוף הכי. טב איהו לכל שתופא.

רשימא דההוא מכתשא עמיה, עינוהי זבלגין, ירוקין, וחד רשימו אוכם סחרא לון. האי איהו באת פ"א בשלימו דתרין אתוון, ואת ר' בלחודוי.

דא רישיה רב, וארבע שרטוטין רברבין במצחיה. ותלת זעירין בין קריצוי. על חוטמיה שערוי רברבין. ענפוי רברבין. רישיה עגיל. וחד לעילא קריעא זעיר. הוא גיבר חילא, מארי זדונא במלין.

שעריה קמיט, גייפא איהו. ובלייליא אשתתף איהו לגיופא. לזמנין אתפשל איהו באינתו אסורה. דיקניה מליא בשערין, האי אית ליה בדרועא שמאלא חד רשימו דחרבא, דמחא ליה חד גבר, אטר ימינא, ביומא רביעאה דשבתא, בד בעא שמשא לאתפנשא. דהא בההוא יומא איתער עליה חד חוטא דמאדים. ההוא חוטא דבסטר שמאלא, וההוא רשימא עקימא בבשריה בעיגולא.

בד מטא ליומין דסיבו, נפל מאתר דרכיב ביה, או סוסיא, או חמרא, או נפיל מן פותלא, ומניה יתחלש וימות. דהא חובא דחב בעולימוי בהבל רדיף אבתריה. ואי ההוא גברא תב בתיובתא באמצע יומוי, נפיל מגו חולשא דביה, וימות.

ואי תב בעולימוי, כדין תשפח שרטוטין דמצחיה, תלת רברבין וארבעה זעירין. ותרין תרין מגו עינוי דסלקין לעילא. האי באורח כל ארעא יהא מרעיה. ויפול מערסיה, וימות. דהא לעלמין אית ביה נפילה לבסוף. עיינין זעירין דקיקין, דלא אתחזיין גוונין דילהון לפום שעתא, וכד מסתכלאן בהון, אינון ירוקין ואוכמין. האי איהו שפון חדין, ואפין אריבין בחדידו, כדין תשפח במצחיה תרין שרטוטין, וחד זעירא בינייהו, האי איהו באת פ' בלחודוי, ובאת ר' בלחודוי.

האי איהו, שעריה תליא, ולא שעיע. אצלח בעובדי ידוי, ובאורייתא אי אשתדל. אוף הכי זעירא איהו בשייפוי, וגס בשרא לית ביה. רוחא, ממלל מגו חוטמוי, בגין דנוקבין דלהון דחיקין, ובגין כך נפיק רוחא בדחיקו לסטר שמאלא.

בירבא דיליה לעילא מארפובא, רשימא חד דמארי חבורה, דעבד ליה

רביא חד בפסין, ביומי עולימוי, ואסתפן ביה. מקנא הוא לאתתיה, עד דבני נשא חייבין מניה. בעי לאתתקנא בגוברין אחרנין, ולא אתתקן, וחייבין ביה. האי לא ישתתף בר נש בהדיה, דלא יצלח. חמדן איהו, אשתדל במה דלא אית ליה, חשיב גרמיה דאיהו גברא רבא, ולא חכי. זכי לבנות, ולא לבנים.

ואי מתחלפן שרטוטין, תרין זעירין וחד רברבא במצחיה, ואנפוי סומקין. זכי לבנין, ולברתא חדא, או דילדת ואסתלקת מעלמא.

ואי את חד אית ליה בתר אודניה ימינא, רושם דטלופחא, וחד שערא דתלי בריש אודניה. ואצבעא זעירא די בידא שמאלא כפיה כדין תתקיים ותוליד בנן ובנן. אי סימנן אלן יהון לה. בין רגלהא יכרע ויפול חד פרא, בין אינון דיהא מבוועא דנביע באורייתא. הוא מקרב ומפיק מבוועין ונחלין דאורייתא, ובשנין זעירין יתכנש מעלמא.

האי איהו מאינון אלה, דמתכנשין מעלמא מריש שתא ועד ריש שתא. ביומין קדמאין. מדאתחרב בי מקדשא, לא אשפח בר שתין חסר חד, ואלין אינון דמסתלקי מעלמא, כד יהבי ריחא, עד לא מטא זמניהו. בגין דכד קודשא בריך הוא עאל לאוליה אורייתא, לאינון ינוקין דאסתלקו מעלמא, כד יהבי ריחא, עד לא מטא זמניהו, אינון קדמאי באינון מלין. וקודשא בריך הוא אמר ליה לההוא ממנא יופיא "ל שמיא, דקאים וקשיר קשרין דאורייתא, מאן הוא דין דאקדים לי, הדא הוא דכתיב, (איוב מא ג) מי הקדימני ואשלם, ואשלם ודאי.

כדין קרא קודשא בריך הוא למטטרו"ן, דאיהו קיימא גו פרוכתא דפרסא, ושתין אלה רבוא מארי דאולפנא דאורייתא סוחרניה, ואיהו מקשר קשרין למאריה. אמר ליה מאן האי דאקדים לי, מי הקדימני ואשלם. איהו רשים גו מתיבתא. או לא. אמר ליה מארי דעלמא, לאו איהו במתיבתא דילי, גו מתיבתא איהו. וכל אינון דקדמי, תחות כל שמיא דילך הוא, הדא הוא דכתיב, (שם) תחת כל השמים לי הוא.

בגין דתרין מתיבתין אית לעילא. מתיבתא דההוא נער מטטרו"ן. ומתיבתא עילאה דקודשא בריך הוא. ובכל אתר דתנינן מתיבתא עילאה, דא הוא דקודשא בריך הוא. מתיבתא דרקיע, דא דמטטרו"ן. כדין אמר ליה קודשא בריך הוא, אי הכי, לקוט ליה גבאי. לקיט ליה, וארח ליה, הדא הוא דכתיב, (שה"ש ו ב) דודי ירד לגנו לערוגת הבשם. דודי, דא קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (שם ב טז) דודי לי ואני לו הרועה בשושנים. ירד לגנו, דא גורן דרקיע, דקיימי כגורן. לערוגת

שלו

לשנה אחת:
כ אב

ספר הוֹתֵר

ג' שנים-ש"ג:
ח סיון

הבושם, דא מתיבתא דמטטרו"ן. לרעות בגנים וללקט שושנים, לעינא ולאסתכלא באינון מתיבתא דיליה. מאי וללקט שושנים, אל תקרי שושנים אלא שושנים. אלין אינון דמקדמי ריחא בהאי עלמא, דמתלקטי ומסתלקי מהאי עלמא, עד דלא מטא זמניהו.

בדין קארי ההוא נער מטטרו"ן לגבריאל, די קסת הסופר בחרצוי, ואמר ליה, כתוב פתקא והב למלאך המות על פלוני, דילקוט ליה מעלמא. ואתלקיט מיד. וסלקין ליה בקדמיתא למתיבתא (דף נ"ב) דמטטרו"ן, ותמן אמר תלמודיה דאיתי בידיה. ואוליף תמן מה דאוליף. לבתר סלקין ליה למתיבתא עילאה דקודשא בריך הוא. וזמינא למתיבתא דיליה. ותמן אשתעשע בהו, באינון ינוקין דיליה, וברזין עילאין, וטעמי אורייתא, דהוו סתימין מגיה בהאי עלמא.

ויופיא"ל רב ממנא, אזיל מגו מתיבתא עילאה, וחתים סתרין ורזין דאורייתא, מגו תרין מתיבתי. כל מה דאקשו במתיבתא דרקיעא, אינון דמתיבתא עילאה מתרצין. במתיבתא עילאה, לית תמן פרכי וקושטין, אלא במתיבתא דרקיעא. וחתים מתרי מתיבתי מלין דאורייתא פדקא גאות. ועל דא פתיב, (תהלים פד ח) ילכו מחיל אל חיל. ולזמנא דאתי יסתלקון פרכי וקושטין מגו מתיבתא דרקיעא. דאתמר, ילכו מחיל אל חיל, וכתוב (שם קכב ז) יהי שלום בחילך שלום בארמנותיה. עד הכא רזין דעינין, בגו גונון לאסתכלא.

דיוקנון דחוטמא, חוטמא איהו חותמא ופרצופא דבר נש לאשתמודעא. חוטמא זעירא עקימא, דלא אתיישבא פראוי באורח מישר, דא איהו דאבד פרצופא דבר נש, ודא איהו באת ה' בלחודוי, בלא שלימו. דא איהו דאורח ענותנותא ושלימתא אתעקב (אתעבר) מיניה, חציפא איהו. שעריה בין סומק לחיור.

תלת רשימין רברבין על מצחיה, ותלת אחרנין דלא אתחזין כל כך. תלת שרטוטין אחרנין מסטרא דא לסטרא דא, שפון דיליה רברבין. בחציפותיה ממלל בקשיו כל מה דבעי. דאורח ענותנותא אתעבר מחוטמיה, ומעל אנפוי, דהא פיסופא וענותנותא מיישר חוטמא על אנפין. והאי לית ביה כלל. ובגין דאיהו חציפא, פדיב וחייה במלוי. ואי מתעברין שרטוטין מעל מצחיה, ואינון תלת רברבין ותרין זעירין, ושעריה אוכם, הא איהו בין תרין אתון במתקלא. דא נמוך רישא, וחייה במלוי. שעריה שעיע ולא כל כך, צערין רברבין מתערין עלוי, ואשתזיב מכלהו.